

د ملگرو ملتونو د امنیت شورا ته رپورټ

افغانستان لپاره د ملگرو ملتونو د سرمنشي د سرپرست ځانگړي استازي لخوا

بناغلی مارکس پوتزل

۲۹ اګسټ ۲۰۲۲

***

بناغلی ریس،

ددغې ناستې د غوښتنې تمرکز پر بشري او اقتصادي وضعیت و او زه په بشپړ ډول زما د همکار بناغلي مارټین گریفیتس چې د بشري چارو د همغږۍ لپاره د سرمنشي مرستیال دی، د وړاندې شویو نظرونو ملاتړ کوم. یو کال وړاندې د طالبانو له خوا د واک تر لاسه کولو وروسته، ملگري ملتونه په افغانستان کې د بشردوستانه او بشري اړتیاوو په پوره کولو کې په استثنايي ډول متمرکز پاتې دي. او لکه څرنګه چې بناغلي گریفیتس وویل، په افغانستان کې اړتیاوې د پام وړ ډیرې دي.

ټاکل شوي چې په راتلونکو څو اونیو کې همدې شورا ته د افغانستان د ټولیز وضعیت په اړه معلومات ورکړم. پر دې سربیره به امنیت شورا ډېر ژر د افغانستان د وضعیت په اړه د ملگرو ملتونو د سرمنشي رپورټ تر لاسه کړي. خو له دې فرصت څخه په استفادې سره زه غواړم د اوسني وضعیت په اړه یو څه نظریات وړاندې کړم.

لومړی دا چې په افغانستان کې اوسنی رژیم د نړیوالې ټولني دهیڅ غړي لخوا په رسمیت نه دی پیژندل شوی. د دې لاملونه روښانه دي. نړیواله ټولنه د بشري حقونو په ځانگړي ډول د بنځو او نجونو، استازي حکومتولي، اود نړیوال اجتماعي امنیت په اړه نورمونه لري. افغانستان د دغه نړیوال سیستم برخه ده او طالبان اړ دي چې خپلو نړیوالو مکلفیتونو ته غاړه کيږدي، خو برعکس دوی د ټول افغانستان پر جغرافیه د کنټرول د واقعیت پر بنسټ د رسمیت پیژندلو غوښتنه کوي.

دویم، په دې کې هیڅ شک نشته چې د طالبانو د واکمنۍ له پیل راهیسې پر طالبانو بندیزونو د افغانستان پر اقتصاد اغېز کړی دی. دا خبره د سرمنشي په پخوانیو رپورټونو کې مستنده شوی. د ملگرو ملتونو سرمنشي همداراز د هغو اقداماتو غوښتنه کړې چې د افغانستان د اقتصاد له ژوندي پاته کیدو سره مرسته کوي. په دې کې هغه هڅې شاملې دي چې د افغانانو د گټو په خاطر دې په افغانستان بانک پورې اړوندو شتمنیو ته د لاسرسي اسانتیاوې برابرې شي. پر نړیوالو مرستو سربیره چې د لومړنیو بشري اړتیاوو ملاتړ کوي - په بله معنی داسې نورې مرستې دي وشي چې د بشردوستانه مرستو چمتو کولو وړ ها خوا د افغاني ټولنو د ورتیاوو ملاتړ وکړي. بشردوستانه مرستې اوردمهاله حل نه دي. د بېوزلۍ کمول او همدارنګه د لومړنیو توکو او خدماتو وړاندې کول باید بلاخره په دوامداره اقتصادي وده تکیه وکړي. بسپنه ورکونکو په وار وار ویلي چې د اقتصادي همکاريو بیا پیل په اصل کې د طالبانو په عمل پورې تړلی دی چې د غه اوسنۍ په تپه ولارې پالیسی بیرته د پرمختګ په هغو بدلې شي.

درېم، د طالبانو واکمن چارواکي د حکومتولي له مخ پر زیاتیدونکو ننگونو سره مخامخ دي. د داخلي اختلافاتو د پرله پسې اوازو په ردولو سره، طالبان په دوامدار ډول خپل ځان د یو متحد، همغږي حکومت کوونکي ادارې په توګه ښيي. په کابل کې کابینه په منظمه توګه غوندي ترسره کوي - په داسې حال کې چې ددغو ناستو پایلې د واکمنو چارواکو لخوا په عام ډول رپورټ کيږي، خو په کابل کې د کابینې او په کندهار کې د طالبانو د مشر هیبت الله اخندزاده ترمنځ اړیکه ناڅرګنده ده. د فرمانونو او د پالیسی د پریکړو پراساس د حکومت کولو کړنې، چې د "اسلام او افغاني دودونو" سره په مطابقت کې اعلان شوي، بنسټیز بشري حقونه لا ډیر محدود کړيدي، په ځانگړي توګه د بنځو او نجونو لپاره د منځنیو زده کړو ترسره کول چې د مارچ پر ۲۳ مه یې د بندښت دوام اعلان شو. نن ورځ افغانستان په نړۍ کې یوازینی هیواد دی چې نجونې پکې د زده کړو له بشپړ حق څخه محرومي دي.

بناغلی ریس،

د ۲۰۲۱ کال د اگست له ۱۵ راهیسي په یوه میاشت کې د ملکي تلفاتو تر ټولو لوړه شمېره په وروستیو دريو اونیو کې په کابل کې د چاودیدونکو توکو په یو لړ بریدونو کې رامنځ ته شوي چې د ډیرو پره یې داعش-خراسان ډلې منلې. په دغه ډول بریدونو کې تر ډیره ځانگړي قومي او مذهبي ډلې په نښه شوي. مور خوښ یو چې له واکمنو چارواکو اورو چې وایي د دغو ټولنو د لا ښه امنیت د تضمین کولو په لټه کې دي.

د جولای په میاشت کې، یوناما خپل رپوټ " بشري حقونه په افغانستان کې " خپور کړ چې د روان کال د جون تر ۱۵ می نېټې پورې د طالبانو د واک د لسو میاشتو موده تر پوښښ لاندې نیسي. دا د بشري حقونو لومړیتوبونه منعکس کوي چې د دې شورا لخوا د یوناما په ماموریت کې ټاکل شوي. یوناما د بشري حقونو سرغړونې مستندې کړي چې په نښه شوي ځانگړي ډلې، لکه د پخواني حکومت چارواکي او د افغانستان د ملي دفاع او امنیتي ځواکونو غړي، له داعش او د ملي مقاومت جبهې سره پر اړیکو تورن، مدني ټولني، رسني، بنځي او هغه کسان چې تش په نامه اخلاقي جرمونو تور ورپورې وي، پکې شامل دي. یوناما په ځانگړي توگه د هغو رپوټونو په اړه اندېښمنه ده چې د واکمنو چارواکو "امر بالمعروف و نهی عن المنکر" ادارو لخوا د خلکو د ورځني ژوند په اوږدو کې د لفظي ځورونې، ناوړه چلند او په خپل سري توگه نیول شامل دي.

د بشري حقونو د مدافعینو، ژورنالیستانو او د رسنیو د کارکونکو پر وړاندې بریدونه، د واکمنو چارواکو لخوا د پراخو سیاسي اقداماتو له اغیزو سره یوځای د رسنیو په آزادۍ او مدني فعالیت باندې ویجاړونکي اغیزې لرلي دي. د رسنیو د سرغړونې د کمیسیون د تیرې اونی پرانستونکې غونډه که په ریښتیا هم د ازادو رسنیو د محدودیتونو د مخنیوي لپاره کار وکړي، یو ښه پرمختگ دی.

په پای کې غواړم د اوسني وضعیت په اړه د سیمه ییز غبرگون ستاینه وکړم. د افغانستان گاونډیان د هغه څه له امله چې په افغانستان کې پېښیږي تر ټولو ډیر اغیزمن شوي او ځینې وختونه د گواښ احساس کوي. د افغانستان گاونډیانو لومړی په اسلام اباد کې، بیا تهران او بیا بیه یجینګ کې د بهرنیو چارو د وزیرانو په کچه غونډې جوړې کړې. د اسلامي همکاریو سازمان هم د تېر کال په وروستیو کې په اسلام اباد کې د بهرنیو چارو د وزیرانو په کچه یوه ځانگړې غونډه جوړه کړه. تېره میاشت په تاشکند کې د افغانستان په اړه یو نړیوال کنفرانس جوړ شو چې پکې د طالبانو لورپوړي پلاوي هم گډون کړی و. بحثونه د تروریسم او نښه یي توکو پر وړاندې د مبارزې د هڅو، اقتصادي او زیربناوو پراختیاو، ټول شموله حکومتولۍ او د بشري او مدني حقونو په ځانگړي ډول د نجونو د زده کړې په گډون د ښځو حقونو ته د درناوي پر ارزښت متمرکز وو. د طالبانو لپاره دا مهمه ده چې پوه شي چې گاونډیان، سیمه ییز شریکان او پراخه اسلامي نړۍ غواړي چې دوی د نړیوالې ټولني برخه وي. افغانستان په وچه کې راگیر هېواد دی چې د سوداگریزو لارو د لاسرسي لپاره پر گاونډیانو تکیه کوي، خو د پراخو امکاناتو لرونکی هېواد هم دی چې که په سمه توگه تری گټه واخیستل شي، کولای شي افغانستان، سیمې او نړۍ ته گټه ورسوي.

ښاغلی رییس،

لکه څرنګه چې ما یادونه وکړه، زه به د افغانستان د ځانگړي وضعیت په اړه له اوس څخه څو اونی وروسته شورا ته ډیر څه ووايم. زما په اند افغانستان پخپله د بهرنیو قدرتونو له جدي جیو پولیټیکل ټکانونو او لاسوهنو څخه بیرته نه دی رغیدلی. له دغو مداخلو هیڅ یو یې خپل پلانونه ندې ترلاسه کړي. دې ټولو مداخلو افغانستان په ناڅاپي او ډیری وخت په بی گټي طریقې بدل کړی دی. سره له دې چې په تیرو لسیزو کې ډیرې منابع مصرف شوي، افغانستان پام وړ وروسته پاته، زیان منونکی هېواد او نړیوالو مرستو ته اړتیا لري.

د ملگرو ملتونو چارواکي او یوناما په ټول هېواد کې د خپلو ۱۱ سیمه ییزو دفترونو په گډون، له واکمنو چارواکو سره اړیکو ته دوام ورکوي، او د واکمنو چارواکو، د ټولني مشرانو، مذهبي ډلو، ښځو او مدني ټولنو ترمنځ د ښکیلتیا اسانتیاوي برابرې وي، چې موخه یې د ټول شموله او پراخي حکومتولۍ او د حقونو او آزادیو وده ده.

طالبان په دې برخه کې لا هم په ابهام کې دي چې ددوی د شرعي احکامو د تفسیر مطابق تر کومه حده دوی تعامل او ښکیلتیا شي. دا مهمه ده چې د سخت دريځۍ له مؤقف لخوا د طالبانو او نورو افغان اړخونو، د سیمې او نړیوالې ټولني ترمنځ د دوامداره خبرو پر لور حرکت وشي. دا ډول خبرې اترې باید د ټولو افغانانو پر گټو ورتولې وي. د افغانستان

راتلونکی ثبات د افغانستان د اړتیاوو په پوره کولو، د هغوی د حقونو په ساتلو او د حکومتولی په ټولو جوړښتونو کې د هېواد د تنوع په منعکس کولو پورې تړلی دی.

راځئ چې ټول راتلونکي ته پام وکړو، وضعیت ښه کړو، نه دا چې په تېر کې پاتې شو.

مننه.